

ΚΩΝΕΙΟ

Το **κόνειο** (αγγλ. poison hemlock) είναι φυτικό δηλητήριο. Οφείλει την ονομασία του στο ρήμα "κωνάω", που σημαίνει "περιστρέφω" (αρχ. ελλ. παράγωγο "κόνος" = σβούρα). Παράγεται από το φυτό κόνειον το στικτόν (*Conium maculatum*). Το φυτό είναι πολύ κοινό στην Ελλάδα, από τα αρχαία χρόνια έως σήμερα. Στην Αρχαία Αθήνα χρησιμοποιούνταν για τις ναρκωτικές του ιδιότητες από τους ιεροφάντες (ως αναφροδισιακό).

Η δραστική ουσία του κωνείου είναι το αλκαλοειδές κωνειΐνη. Θεωρείται, μαζί με την νικοτίνη, το ισχυρότερο των φυτικών δηλητηρίων. Το βασικό της μειονέκτημα είναι ότι είναι ισχυρά πτητική ένωση και, κατά συνέπεια, μη πρόσφατα παρασκευάσματα χάνουν σταδιακά την δηλητηριώδη ισχύ τους. Η κατάποση εκχυλίσματος (κυρίως φύλλων και βλαστών) κωνείου προκαλεί ανώδυνο θάνατο. Στην αρχή τα αισθητήρια νεύρα νεκρώνονται από την περιφέρεια προς το κέντρο. Υπάρχει απώλεια των μυικών δυνάμεων, αμβλύνονται οι περιφερειακές αισθήσεις, το ανακλαστικό τόξο του νωτιαίου μυελού προκαλεί τρόμο και σπασμούς. Τέλος, επέρχεται ύπνος, εγκεφαλική νάρκη και, τελικά, θάνατος. Με παρασκεύασμα κωνείου θανατώθηκε ο Αθηναίος φιλόσοφος Σωκράτης.

ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

Η θανατική ποινή αποτελεί ένα από τα πιο αμφιλεγόμενα ζητήματα της αντι-εγκληματικής πολιτικής, ως προς την ορθότητα και τη σκοπιμότητά της. Οι γνώμες σχετικά με τη νομιμοποίηση της εσχάτης των ποινών δίστανται, με τους νομικούς και τα δημοκρατικά κράτη να τάσσονται αναμφίβολα κατά, ενώ τα τριτοκοσμικά, ως επί το πλείστον, κράτη και μια μερίδα του κόσμου να τάσσονται υπέρ.

Είναι γεγονός ότι σε χώρες όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν ακόμα άγνωστες λέξεις, η θανατική ποινή και συχνά με βάνουσο τρόπο, επιβάλλεται με ιδιαίτερη ευκολία και, μάλιστα, ακόμα και για ιδεολογικούς-πολιτικούς λόγους. Στον πολιτισμένο κόσμο παράλληλα, μία μερίδα πολιτών θεωρεί ότι η θανατική ποινή συνιστά μια μορφή συναισθηματικής δικαίωσης και ικανοποίησης των συγγενών του θύματος καθώς και εκδίκηση για το ειδεχθές έγκλημα που διαπράχθηκε, ενώ κάποιοι τη δέχονται ως μέσον περιστολής και πρόληψης της εγκληματικότητας. Η Νομική επιστήμη όμως, έχει από καιρό απορρίψει τη θεωρία περί παραδειγματισμού ως σκοπό της ποινής, η οποία παραπέμπει σε μεσαιωνικές ή ταλιμπανικές πρακτικές.

Ας σημειωθεί, εξάλλου, ότι πουθενά βάσει στατιστικών στοιχείων δεν έχει αποδειχθεί ότι η θανατική ποινή αποτελεί το πιο αποτελεσματικό μέσο για την καταστολή του εγκλήματος ή της πολιτικής βίας. Τα ποσοστά εγκληματικότητας στις χώρες που εφαρμόζεται δεν έχουν μειωθεί, ούτε καν σε περιόδους όπου οι καταδίκες αυξάνονταν αισθητά.

Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία άλλωστε, η θανατική ποινή, είναι η «υπέρτατη μορφή σκληρής, απάνθρωπης και ταπεινωτικής τιμωρίας», η οποία «είναι αυθαίρετη και αποδεδειγμένα αναποτελεσματική στη μείωση της εγκληματικότητας και διαιωνίζει ένα κλίμα βίας μέσα στο οποίο ποτέ δεν μπορεί να επιτευχθεί πραγματική δικαιοσύνη». Παρ' όλα αυτά, τουλάχιστον 2.390 άνθρωποι εκτελέστηκαν στη διάρκεια του 2008 σε 25 χώρες και άλλοι 8.864 βρίσκονται στη σειρά περιμένοντας τον θάνατό τους με εκτέλεση. Τα πρωτεία στις εκτελέσεις κρατά η Κίνα με 88%, ακολουθεί το Ιράν, το Πακιστάν, η Σαουδική Αραβία και οι Η.Π.Α. Στην πραγματικότητα, 58 χώρες διατηρούν στη νομοθεσία τους και εφαρμόζουν τη θανατική ποινή, ενώ άλλες 92 χώρες την έχουν καταργήσει εντελώς και 35 χώρες διατηρούν νομοθεσία που επιτρέπει τη χρήση της θανατικής ποινής για εγκλήματα του κοινού ποινικού δικαίου,

ωστόσο δεν την έχουν εφαρμόσει τουλάχιστον για τα τελευταία 10 χρόνια.

Καμία άλλη εκτέλεση δεν έγινε έκτοτε μέχρις ότου η θανατική ποινή καταργήθηκε νομοθετικά το 1994 και συνταγματικά το 2001.

ΤΡΟΠΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ

Θανατική είναι η ανώτερη ποινή που επιβάλλεται σε καταδικασμένους. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καταργηθεί, ενώ εφαρμόζεται ακόμη σε χώρες όπως οι ΗΠΑ και η Κίνα.

Η θανατική ποινή εφαρμόζεται με διάφορες μεθόδους:

- Κρεμάλα ή αγχώνη (παραδοσιακή μέθοδος)
- Ηλεκτρική καρέκλα (μέθοδος του 20ου αιώνα, ΗΠΑ)
- Θάλαμος αερίων (μέθοδος του 20ου αιώνα, ΗΠΑ, Ναζιστική Γερμανία)
- Λαιμητόμος ή γκιλοτίνα (βλέπε Γαλλική επανάσταση)
- Τυφεκισμός στο εκτελεστικό απόσπασμα
- Αποκεφαλισμός (αρχαιότητα και Αραβικές χώρες)
- Δηλητηριώδης ένεση (κυρίως στις ΗΠΑ)
- Σταύρωση (αρχαιότητα, Περσία, Ελλάδα, Ρώμη, Καρχηδόνα)

